

zrozpaczony

przymiotnik | zrozpaczony - liczba pojedyncza, mianownik

distraught

Adam jest zrozpaczony po utracie pracy.

	I.poj.	I.mn.
mianownik	zrozpaczony	zrozpaczeni
dopełniacz	zrozpaczonego	zrozpaczonych
celownik	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
biernik	zrozpaczonego	zrozpaczonych
narzędnik	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
miejscownik	zrozpaczonym	zrozpaczonych
wołacz	zrozpaczony	zrozpaczeni

	I.poj.	I.mn.
mianownik	zrozpaczona	zrozpaczone
dopełniacz	zrozpaczonej	zrozpaczonych
celownik	zrozpaczonej	zrozpaczonym
biernik	zrozpaczoną	zrozpaczone
narzędnik	zrozpaczoną	zrozpaczonymi
miejscownik	zrozpaczonej	zrozpaczonych
wołacz	zrozpaczona	zrozpaczone

	I.poj.	I.mn.
mianownik	zrozpaczone	zrozpaczone
dopełniacz	zrozpaczonego	zrozpaczonych
celownik	zrozpaczonemu	zrozpaczonym
biernik	zrozpaczone	zrozpaczone
narzędnik	zrozpaczonym	zrozpaczonymi
miejscownik	zrozpaczonym	zrozpaczonych
wołacz	zrozpaczone	zrozpaczone

